

извѣтрѣ, послѣ съ нажеженъ телъ се надупчва по крайщата, както се вижда въ фигура 1; прави се и една дупка на дъното. Отъ едно парче сатенъ (какъвъ да е цвѣтъ) се ошива кисийка, която се навървява съ двѣ панделки, една срѣщо друга, както е въ фигура 2. Слѣдъ това кисийката се гужда въ черупката и се зашива за нея съ вълненъ или коприненъ конецъ; на двата края и отдолѣ на черупката се завръзватъ пискюлчета. Така се приготвява хубава кисийка (фигура 3) за украшение на стѣната.

ВУЙЧО

Драма въ едно дѣйствиe за дѣтеки театръ.

Играчи:

Г-жа Николова.

Тодорка,
Боянчо,
Лазаръ, } нейни дѣца.

Г-нъ Ив. Петровъ, по-старъ братъ на г-жа Николова.

Мара, слугиня.

Дѣйствието се върши въ дома на г-жа Николова. Театра прѣдставява стая; отдѣстно—маса и на нея книги, тетрадки, пера и мастилица; на лѣво—единъ голѣмъ и нѣколко малки стола; прозорець къмъ градината; единъ долапъ и на стѣната часовникъ.

ЯВЛЕНИЕ I.

Тодорка и Боянчо.

Тодорка (*прибира въ долапа книги и тетради*).

Ахъ, колко ми е леко и весело, кога си науча.